

Нематеріальні активи, створені усередині компанії, за винятком капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у прибутках та збитках за період, у якому вони виникли.

Нематеріальні активи з визначеним строком корисного використання амортизуються протягом усього строку їх корисного використання. Строки корисного використання та методи амортизації нематеріальних активів переглядаються принаймні раз на рік і коригуються на перспективній основі, якщо це необхідно.

Амортизація нараховується за прямолінійним методом протягом таких очікуваних строків корисного використання відповідних активів:

Вид	Строки корисного використання (у роках)
Програмне забезпечення	4

Доходи або витрати від припинення визнання нематеріального активу оцінюються як різниця між чистою виручкою від вибуття активу та балансовою вартістю активу і визнаються у звіті про сукупний дохід як інші витрати.

Оренда. МСФЗ 16 «Оренда».

Оренда визнається, вимірюється та презентується відповідно до МСФЗ 16 «Оренда». Застосовуючи МСФЗ 16, Товариство робить коригування, які впливають на оцінку орендних зобов'язань та оцінку активу з права користування. Це включає в себе визначення договорів, до яких застосовується МСФЗ 16, визначення строку оренди та ставки відсотка щодо майбутніх орендних платежів.

Значні судження при визначенні строку оренди в договорах з можливістю (опціоном) продовження оренди

Товариство визначає строк оренди, як невідомий період оренди разом з періодами, по відношенню до яких передбачена можливість (опціон) продовження оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що він буде реалізований, або періодами, по відношенню до яких передбачена можливість (опціон) припинення дії оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що він не буде реалізований.

Товариство застосовує судження для обґрунтування чи є достатньою впевненість в тому, що він скористається можливістю (опціоном) продовження оренди. При цьому Товариство бере до уваги всі відповідні факти та обставини, які створюють економічний стимул для Товариства скористатися можливістю (опціоном) продовження оренди. Після дати початку оренди Товариство повторно оцінює строк оренди при виникненні значних подій або зміні обставини, які Товариство може проконтролювати, та які впливають на його рішення скористатися (або не скористатися) можливістю (опціоном) продовження строку оренди (наприклад: зміна бізнес-стратегії).

Амортизація відноситься на прибутки та збитки за прямолінійним методом.

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування, а також орендне зобов'язання та оцінює його за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Ключовими вихідними даними для оцінки орендного зобов'язання є ставка дисконтування, розмір орендних платежів, строк оренди. Щодо ставки дисконтування, Товариство використовує або відсоткову ставку, яка вказана в договорі оренди або середню ринкову ставку за довгостроковими кредитами (згідно статистичних даних НБУ).

У подальшому Товариство оцінює актив з права користування за собівартістю з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації.

Орендне зобов'язання переоцінюється, якщо виконується будь-яка з таких двох умов: або змінився строк оренди, або змінилася оцінка можливості придбання базового активу.

Переоцінка здійснюється шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів з використанням переглянутої ставки дисконту.

Товариство вирішило не визнавати актив з права користування та орендні зобов'язання до оренди зі строком 12 місяців або менше, та оренди, за якою базовий актив є малоцінним. Орендні платежі, пов'язані з такою орендою, визнаються в звіті про сукупний дохід як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Резерви за зобов'язаннями. МСБО 37 «Резерви, умовні зобов'язання та умовні активи».

Резерви за зобов'язаннями, що визнаються в балансі Товариства, є забезпеченнями їх виконання в майбутньому, та свідчать про можливі втрати внаслідок вибуття ресурсів, пов'язаного з виконанням Товариством таких зобов'язань.

Товариство визнає забезпечення (резерв), якщо одночасно виконуються такі умови:

- Товариство має зобов'язання (юридичне чи конструктивне) внаслідок минулої події;
- імовірно, що вибуття ресурсів, що містять економічні вигоди, буде необхідним для виконання зобов'язання;
- можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство не визнає забезпечення для майбутніх операційних збитків.

Умовні зобов'язання не відображаються у звіті про фінансовий стан. Розкриття інформації щодо таких зобов'язань надається, за винятком випадків, коли відтік ресурсів для виконання таких зобов'язань є малоімовірним. Умовні активи не визнаються у звіті про фінансовий стан. Розкриття інформації щодо таких активів надається, коли надходження пов'язаних із ними економічних вигод є ймовірним.

Податок на прибуток. МСБО 12 «Податки на прибуток»

Податок на прибуток відображається відповідно до вимог законодавства, які діяли або фактично були введені в дію станом на звітну дату. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок і відображаються у звіті про прибутки та збитки, крім випадків, коли вони відображаються безпосередньо у складі іншого сукупного доходу.

Поточні витрати з податку на прибуток являють собою суму, що, як очікується, має бути сплачена податковим органам або відшкодована ними стосовно оподаткованого прибутку чи збитку за поточний та попередні періоди. Інші податки, за винятком податку на прибуток, відображаються у складі адміністративних та інших витрат.

Визнання доходів і витрат. МСБО 18 «Дохід», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Доходи визнаються, якщо існує висока вірогідність того, що Товариство отримає економічні вигоди, а доходи можуть бути вірогідно визначені. Доходи оцінюються за справедливою вартістю винагороди, отриманої або такої, що підлягає отриманню, за вирахуванням знижок, бонусів і податків з продажу. Ці податки вважаються отриманими від імені державних органів. Доходи, головним чином, являють собою доходи від надання позик під відсотки.

Витрати на позики, безпосередньо пов'язані з придбанням, будівництвом або виробництвом активу, який в силу необхідності вимагає тривалого періоду часу для його підготовки до планового використання або до продажу, капіталізуються як частина первісної вартості такого активу. Усі інші витрати на позики відносяться на витрати в тому звітному періоді, в якому вони були понесені. Витрати на позики складаються з відсотків та інших витрат, понесених у зв'язку з залученням позикових коштів.

Прибутки або збитки від фінансових активів і фінансових зобов'язань, які обліковуються за амортизованою собівартістю, визнаються у Звіті про прибутки і збитки.

Винагороди працівникам. МСБО 19 «Виплати працівникам».

Всі винагороди працівникам Товариство враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

- а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність;
- б) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

5. Нові та переглянуті стандарти та тлумачення

Нижче в таблиці наведено зміни до МСФЗ, дата набуття чинності таких змін, застосування таких змін та вплив таких змін на фінансову звітність Товариства.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2021 р.	Вплив поправок
МСБО 16 «Основні засоби»	Поточною редакцією п.17 IAS 16 передбачено, що до первісної вартості об'єкта основних засобів включаються витрати на перевірку активу, зменшені на суму чистих надходжень від продажу виробів, вироблених у процесі доставки та перевірки активу. Наприклад, витрати на тестування обладнання включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу зразків, отриманих у процесі тестування, а витрати на випробування свердловини включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу нафти та газу, добутих у результаті випробування свердловини. З 1 січня 2022 року забороняється враховувати з вартості основних засобів суми, отримані від продажу вироблених виробів в періодах, коли компанія готує актив до використання за призначенням. Натомість компанія визнаватиме таку виручку від продажів та відповідні витрати у складі прибутку або збитку.	01 січня 2022 року	Дозволено	Поправки не застосовні	Очікується, що дані поправки не матимуть суттєвого впливу на фінансову звітність Товариства
МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»	Поточною редакцією п. 68 IAS 37 не уточнюється, які саме витрати слід брати до уваги при оцінці витрат на виконання контракту з метою ідентифікації його обтяжливості. Внаслідок цього існує розбіжність у методиках врахування витрат, що призводить до відмінностей у фінансовій звітності компаній, які мають у своїх портфелях обтяжливі договори. З 1 січня 2022 року до п. 68 IAS 37 внесено зміни, внаслідок яких встановлено, що витрати на виконання договору включають витрати, які безпосередньо пов'язані з цим договором, а також: (а) додаткові витрати на виконання цього договору, наприклад, прямі витрати на оплату праці та матеріали; і	1 січня 2022 року	Дозволено	Поправки не застосовні	Товариство буде застосовувати дані поправки до договорів, за якими вона ще не виконала всі свої обов'язки на дату початку річного звітного періоду, в якому вона вперше застосовує дані поправки.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2021 р.	Вплив поправок
	(b) розподілені інші витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договорів, наприклад, розподілену частину витрат на амортизацію об'єкта основних засобів, що використовується для виконання в числі інших та даного договору. Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором - тобто прями та розподілені витрати.				
МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»	Актуалізація посилань в МСФЗ (IFRS) 3 на Концептуальні основи підготовки фінансової звітності, не змінюючи вимог до обліку для об'єднання бізнесів. IFRS 3 визначає, як компанія повинна враховувати активи та зобов'язання, які вона купує внаслідок об'єднання бізнесу. IFRS 3 вимагає, щоб компанія посилалася на Концептуальні основи фінансової звітності, щоб визначити, що визнається активом чи зобов'язанням. У поточній редакції з метою застосування IFRS 3 замість положень Концептуальних основ, випущених у 2018 році, покупці повинні використовувати визначення активу та зобов'язання та відповідні вказівки, викладені у Концептуальних основах, прийнятих Радою з МСФЗ у 2001 році. З 1 січня 2022 року оновлено посилання відповідно до якого, покупці повинні посилатися на Концептуальні засади, випущені у 2018 році, для визначення того, що складає актив чи зобов'язання. Додано виняток щодо зобов'язань і умовних зобов'язань. Цей виняток передбачає, що стосовно деяких видів зобов'язань і умовних зобов'язань організація, яка застосовує МСФЗ (IFRS) 3, повинна посилатися на МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи» або на Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Збори», а не на Концептуальні основи фінансової звітності 2018 року.	1 січня 2022 року	Дозволено	Поправки не застосовні	Наразі ці зміни не стосуються діяльності Товариства, але можуть застосовуватися до майбутніх операцій.
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності»	Пункт D16 (a) МСФЗ 1 надає дочірній організації, яка вперше починає застосовувати МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, звільнення щодо оцінки його активів та зобов'язань. Виняток, передбачений пунктом D16 (a) IFRS 1, не застосовується до компонентів капіталу. Відповідно, до внесення поправки до IFRS 1 від дочірньої організації, яка вперше застосовувала МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, могли	1 січня 2022 року	Дозволено	Поправки не застосовні	Ця поправка не матиме впливу на фінансову звітність Товариства.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2021 р.	Вплив поправок
	<p>вимагати вести два окремі обліку для накопичених курсових різниць, заснованих на різних датах переходу на МСФЗ. Поправка до IFRS 1 розширює звільнення, передбачене пунктом D16 (a) IFRS 1, на накопичені курсові різниці, щоб скоротити витрати для компаній, що вперше застосовують МСФЗ. Поправка дозволяє дочірньому підприємству, що застосовує IFRS 1: D16 (a) (яке переходить на МСФЗ пізніше своєї материнської компанії), виконати оцінку накопиченого ефекту курсових різниць у складі іншого сукупного доходу - на підставі такої оцінки, виконаної материнською компанією на дату її переходу на МСФЗ.</p>				
<p>Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»</p>	<p>Поправка пояснює, які комісії враховує компанія, коли вона застосовує тест «10 відсотків», передбачений пунктом B3.3.6 IFRS 9 для оцінки того, чи є модифікація фінансового інструменту суттєвою і чи слід припинити визнання фінансового зобов'язання. Так, з 1 січня 2022 року при визначенні величини виплат комісійної винагороди за вирахуванням отриманої комісійної винагороди позичальник враховує тільки суми комісійної винагороди, виплата або отримання яких провадилися між цим позичальником та відповідним кредитором, включаючи комісійну винагороду, виплачену від імені один одного.</p> <p>Тобто, комісійна винагорода, що включається в «10-відсотковий» тест при припиненні визнання фінансових зобов'язань, включає тільки винагороду, сплачене між позикодавцем і позикоотримувачем, включаючи винагороду, сплачену або отриману від інших сторін.</p> <p>Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов відображається в обліку як його погашення, всі понесені витрати або виплачена комісійна винагорода визнаються як частина прибутку або збитку від погашення відповідного боргового зобов'язання. Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов не відображається в обліку як погашення, то на суму всіх понесених витрат або виплаченої комісійної винагороди коригується балансова вартість відповідного боргового зобов'язання, і це коригування амортизується протягом строку дії модифікованого</p>	<p>1 січня 2022 року</p>	<p>Дозволено</p>	<p>Поправки не застосовні</p>	<p>Очікується, що ця поправка не матиме суттєвого впливу на фінансову звітність Товариства.</p>

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2021 р.	Вплив поправок
	зобов'язання, що залишилися.				
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»	Поправка стосується стимулюючих платежів з оренди. До внесення поправок до ілюстративного прикладу 13 як частина факторів включалося відшкодування, що стосується поліпшень орендованого майна, при цьому в прикладі недостатньо чітко було представлений висновок про те, чи таке відшкодування відповідатиме визначенню стимулу до оренди. Найпростішим виходом з існуючої плутанини Рада МСБО прийняла рішення виключити з ілюстративного прикладу 13 відшкодування, що стосується поліпшень орендованого майна. Відтак, поправка уточнює ілюстративний приклад № 13 до МСФЗ (IFRS) 16 шляхом виключення прикладу урахування відшкодування, отриманого орендарем від орендодавця в якості компенсації за понесені витрати на поліпшення об'єкта оренди.	Відсутня, оскільки стосується лише прикладу	-	Поправки не застосовні	Впливу не мають
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство»	Поправка стосується ефекту оподаткування при визначенні справедливої вартості. В даний час відповідно до пункту 22 IAS 41 при визначенні справедливої вартості шляхом дисконтування грошових потоків компанії виключають із розрахунку грошові потоки з оподаткування. Поправка виключає вимогу IAS 41:22, яка вказує, що грошові потоки, пов'язані з оподаткуванням, не включаються до розрахунків справедливої вартості біологічних активів. Поправка приводить IAS 41 до відповідності IFRS 13. З 1 січня 2022 року вимогу про виключення податкових потоків коштів при оцінці справедливої вартості пункту 22 IAS 41 скасовано.	1 січня 2022 року	Дозволено	Поправки не застосовні	Ця поправка не стосується діяльності Товариства.
МСБО 1 «Подання фінансової звітності»	Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду. Сутність поправок: <ul style="list-style-type: none"> • уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду; • класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, 	01 січня 2023 року	Дозволено	Поправки не застосовні	В даний час Товариство аналізує можливий вплив цих поправок на класифікацію зобов'язань.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2021 р.	Вплив поправок
	<p>чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків;</p> <ul style="list-style-type: none"> роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; і «урегулювання» визначається як погашення зобов'язань грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють собою економічні вигоди, або власними дольовими інструментами, які класифікуються як капітал. 				
<p>МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість»</p>	<p>Поправки включають: Заміна вимог до компаній розкривати свої «основні положення» облікової політики (significant accounting policies) вимогою розкривати «суттєві положення» облікової політики (material accounting policies); і Додавання керівництва про те, як компаніям слід застосовувати концепцію суттєвості при прийнятті рішень щодо розкриття облікової політики. Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо, розглядаючи разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності, вона за обґрунтованими очікуваннями могла б вплинути на рішення, які основні користувачі фінансової звітності загального призначення роблять на основі цієї звітності. Хоча операція, інша подія або умова, з якою пов'язана інформація про облікову політику, може бути суттєвою (сама по собі), це не обов'язково означає, що відповідна інформація про облікову політику є суттєвою для фінансової звітності. Розкриття несуттєвої інформації про облікову політику може бути прийнятним, хоч і не вимагається.</p>	<p>01 січня 2023 року</p>	<p>Дозволено</p>	<p>Поправки не застосовні</p>	<p>Ці поправки не матимуть вплив на розкриття Товариством інформації в фінансовій звітності.</p>
<p>МСБО 8 «Облікові»</p>	<p>До появи цих поправок, МСФЗ (IAS) 8 включав визначення</p>	<p>1 січня 2023 року</p>	<p>Дозволено</p>	<p>Поправки не застосовні</p>	<p>Очікується, що ця поправка не</p>